

SAVUN SANOMAT

Kotiseutulehti

Kiimasjärvellä

Syksyllä 2016

Nro 84

Teemanumero: Menneitä muistellen

Tässä numerossa:

Puheenjohtaja: Voikun DMI osuisi oikeaan

Savolaisella rakkauvel

Luotolat liukkaita norttilenkillä

Vasurista jälleen kuningaskalastaja

Pallot koloon Kulumalassa

Kyyrö ihastelee Liljankukkaa

Pääkkösen neljä ruusua

Walamies Mahlun mäkilöillä

Kallonen onkii ja onkii

Puheenjohtajan palsta

Tämä 84. Savun Sanomien numero on viimeinen ennen keväällä ilmestyvää juhlanumeroa. Aprillipäivänä vuonna 1987 ensimmäisen kerran ilmestynyt lehtemme täyttää silloin kolmekymmentä vuotta. Kiimasen Savussa monen asian alku ajoittuu 1980-luvulle. Savun syntysanat (vapunaatto 1983), Kiimasen Savulenkki (juhannusaatto 1983), Savun perustava kokous (12.4.1984), pilkkikisat (5.4.1986) ja Vahtilan kymppi (1986) ovat jo kolmekymmentään täyttäneet. Tulevana vuonna ensimmäisistä hiihtokisoistamme, teräshenkilökilpailusta, Savu-cupista ja uudenvuodenjuoksusta tulee kuluneeksi kolmekymmentä vuotta. Seuraavana vuonna, 2018, Savun ratakymppi ja hitaan ratajuoksun seuraottelu täyttäisivät niin ikään kolmekymmentään, jos niitä vielä järjestettäisiin. Kovin moni hienoista tapahtumistamme on oireettomassa vaiheessa.

Tämä lehden teemaksi valikoitui sopivasti vanhojen muistelu. Kannen kuvavalintakin on sen mukainen. Perustelut ovat palstani ensimmäiseen kappaleeseen viitaten ilmeiset ja ymmärrettävät. Mahlun Mahtihölkä, Kiimasen teräshenkilökilpailu ja norttilenkki saavat osansa. Faktat, tässä tapauksessa lenkkikalenterit, leikekirjat ja visut tilastot ovat tukena, kun savulaisurheilijoiden urotekoja muistellaan painetussa sanassa. Vaikka painettu sana – etenkin someen painettu – onkin menettänyt pyhyytensä. Kaikki ovat oikeassa ja jokainen mielipide on oikea, turha siis epäillä ja kiistellä. Keskustelun taso somessa onkin nyt noussut saunan ylimmille lauteille, mistä kilvan huudellaan rasistista sontaa tai vaikkapa omia, parhaita kympin aikoja. Se, jolla on kovin ääni, on eniten oikeassa, ja - urheilusta puheen ollen – ollut nuoruudessaan kovin juoksija. Tositteita ei siellä tarvitse näyttää, niillä on syytetty tulet kiukaan alle.

Kiitosiltamissa muisteltiin mennyttä kesää ja onnistuneita tapahtumiamme, palkittiin menestyneitä, kiiteltiin tekijöitä ja onniteltiin tasakymmeniä täyttäneitä pieniä muistoesineitä jakaen. Savulenkillle toivoteltiin edelleen hyvää jatkoa ja Myllybluesille jätettiin hyvästit. Kesän myötä poisnukkuneen Erkki Lehtosen muistoa kunnioitimme hiljaisella hetkellä. Eki kauppoineen oli vahvasti mukana Kiimasen Savun alkutaipaleella, silloin, kun Savun lujaa perustusta valettiin.

Kiimasen Savun pukkijoulut eivät tällä kertaa johdata meitä suuren juhlan viettoon. Eväät tuli syötyä kiitosiltamissa ja piikki on tältä vuodelta kiinni. Savu vetää lonkkaa helmikuun lopun vuosikokoukseen saakka, jolloin sitten yhdessä sovitaan, mitä armon vuonna 2017 aiomme saada aikaan. Pääsiäinen on vasta huhtikuun puolivälissä, joten pilkkikisat pidettäneen jo aiemmin. Harjoittelemaan pääsee jo joulukuun alussa, sillä tanskalainen ilmatieteenlaitos, DMI, ennustaa koko Skandinaviaan kylmintä talvea kuuteen vuoteen. Erityisen kylmää DMI ennustaa joului- ja tammikuulle. DMI:n ennusteisiin olemme aina luottaneet kuin Iltasanomiin, ja otamme erityisesti tämän ennusteen vastaan riemumieltä tuntien. Antaa pakkasten paukkua, kyllä täällä kairoissa mittaa piisaa!

Hannu Vesterinen
Pj Kiimasen Savu

Kannen kuva: Ensimmäisen Kiimasen Savulenkin lähtötunnelmia myllytuvan pihassa 24.6.1983. Lähtövaatteen alla vas. Eero Vesterinen, Mikko Ahola, Jouko Heikkinen, Tapio Pajari, Hannu Vesterinen, Heikki Vesterinen ja Matti Hokkanen. Hiukan taempaan tunnistettavissa ainakin Seppo Talvilahti, Ilkka Vesterinen ja Juhani Hakala. Kuvan oikeassa reunassa Vappu Nousukangas (myöh. Rautiainen). Poika vasemmalla lienee Kim Rajala. Kuva: Marita Vesterinen

Mopo-Seppo Savolainen: **Rakkauvella, hyvää huomenta.**

Kesä tavan mukaan kaikkooa kiiruusti ohitsemme lähes sitä huomaamatta. Näin sukkela se lemmen touhu lopultakin on. Harrasteajoneuvopäivä harrastajineen ylitti kaikki odotukset. Yhteensä liki kolmen vuorokauden nautinto! Mieleeni painui yhdessä suoritettut järjestelytoimet, varsinainen tapahtumaosuus sekä bluesit. Kaukaakin saapuneet vieraat nauttivat olostaan, sen saattoi havaita. Erityisesti nautintoa tuotti saunojen luokseen kutsuva lämpö sekä lisämausteena "matkalaukku miehen" bluesesitys savusaunan kuistilta. "Elämää, ei sen enempää", tuon teesin sanoma paljastui useampaankin eri otteeseen etenkin aamuisin pukuhuoneen lattialta herätessäni.

<https://www.youtube.com/watch?v=S8tSpc6kl-c>

Lopuksi ajoneuvoista kuvagalleria,

https://drive.google.com/drive/folders/OB8qrclu_S2_kZTFHUkd6MEZjc00

Lopuksi ajoneuvoista kuvagalleria,

https://drive.google.com/drive/folders/OB8qrclu_S2_kZTFHUkd6MEZjc00

*

Kiimasan Savun kiitosiltamissa vuoden 2016 johtokunnan malja annettiin Seppo Savolaiselle. Savulengin some-vastaavaa Leena Aijasahoa ja kuvaaja Stepi Sundbergiä muistettiin pikkupaketeilla. Paula Pajari, Ulla Vesterinen ja Marja-Leena Kujala saivat kesän aikana kasaan 210 vuotta ja iltamissa Muumimamman paketit. Savulengin ja Myllybluesin päävastuun kantanut Pentti Kujala sai myös mieleisensä lahjan.

*

SM- maantiejuoksussa siirryttiin norttilenkille

Savun juoksumestaruuksista kilpailtiin nyt ensimmäisen kerran norttilenkillä. Kypille on viime vuosina lähtenyt juoksija tai kaksi, joten matkan lyhentämisen odotettiin hiukan kasvattavan osallistujamäärää. Näin kävikin. Tämän vuotisen mestaruusjuoksun tulosten lisäksi kokosin tähän yhteyteen myös savulaisten parhaat norttilenkin ajat vuosien varrelta. Olen kerännyt tiedot Savulengin norttisarjan tuloksista, toimitsijajuoksujen tuloksista ja soihtujuoksujen tuloksista. Jos aihetta korjauksiin ilmenee, ottakaa yhteyttä.

Tilastoa tutkaillessa on hyvä ottaa huomioon se seikka, että Savun 1980- ja 1990-luvun parhaat juoksijat eivät tuolloin norttilenkkiä juosseet. Jos olisivat, heidän aikansa olisivat olleet paljon parempia, kuin tähän tilastoon päätyneet. Useampikin meistä juoksi kympin alle 35 minuutin ja 3000m radalla 9.30-9.45 joten 12 minuutin raja olisi ilman muuta alittunut reilusti. Esimerkiksi Kujalan Pentti olisi parhaiden päiviensä maratonvauhdillakin (2.47.02 / alle 4 min/km) päätyneet norttilenkillä parempaan aikaan kuin v. 2004, jolloin hän juoksi tilastoomme ajan 13.57. Tarkoitukseni ei ole pilata tilastokärkien, Simo ja Juho Luotolan iloa, vaan lisätä heidän motivaatiotaan juosta ensi kesänä vieläkin kovempaa ja alittaa ainakin 13 minuutin haamuraja. Ehkäpä he jonakin päivänä yltyvät Tapani setänsä vauhtiin, joka maratonillakin oli 4.04 / km

Olen ottanut naisten tilastoon 20 minuuttia, ja miesten vastaavaan kaikki 17 minuuttia alittaneet. Kävelyajoja en katsonut aiheelliseksi tähän kirjata! Luotolan ylängöltä neljä miestä kuuden nopeimman joukossa! Laihankylälläkö meidän Kenia?

Kovan tupakkimiehen sijoittuminen tilastossa kahdeksanneksi kovalla ajalla hämmästyttää. Etenkin, kun myllärin suorituksen (13.44) takaa on turha kaivella harjoitusvaikutusta. Se, että itse jään tilastossa myös vanhimman veljeni Ilpon taakse, ei hävetä yhtään. Ei sittenkään, vaikka "Kiimasan Abebe" juoksi lenkin paljain jaloin aikaan 14.12 ja otti vielä Mannin kohdalla hänelle tarjotun väkijuomaryypyn iloiten vastaan. Sama mies osallistui sisällön tuottajana jo Helsingin olympialaisiin v. 1952. Aika velikultia!

Tulokset SM- maantiejuoksusta 10.9.2016

Naiset 3,5 km: 1. Elmiina Lehtomäki 20.00 2. Leila Pihlajamaa 40.48 3. Leena Aijasaho 40.48

Miehet 3,5 km:

1. Juho Luotola	13.05	4. Elmeri Lehtomäki	16.19
2. Tero Lehtomäki	15.18	5. Vesa Walamies	16.43
3. Pauli Pääkkönen	15.43	6. Juhani Luotola	17.10

Savulaisten parhaat norttilenkillä vv. 1983- 2016.

Naiset 3.5 km			Ennätys		
01 Enni Pääkkönen	14.30	2011	11 Hanna Kiminkinen	18.37	1994
02 Aila Korhonen	15.34	1992	12 Eila Keinänen	18.46	1986
03 Anna Muittari	16.31	2009	13 Arja Aaltonen	18.52	1999
04 Heini Luotola	16.33	2009	14 Pirjo Luotola	18.57	2004
05 Katja Korhonen	16.36	1990	15 Paula Pajari	19.04	1985
06 Ida Vesterinen	16.58	2015	16 Ulla Vesterinen	19.57	1992
07 Sarianna Görsoy	17.26	1997	17 Elmiina Lehtomäki	20.00	2016
08 Satu Kujala	17.38	1993			
09 Kaisa Laine	18.02	1993			
10 Sirkka Rutanen	18.07	2002			

Miehet 3.5 km

01 Simo Luotola	13.05	2007	21 Matti Hokkanen	15.12	1988
01 Juho Luotola	13.05	2016	22 Jarno Heinonen	15.12	1992
03 Tomi Aaltonen	13.23	1990	23 Tero Lehtomäki	15.18	2016
04 Kimmo Hietikko	13.33	2003	24 Pasi Pajari	15.19	1985
05 Tapani Luotola	13.36	2003	25 Teemu Hakala	15.20	1989
06 Martti Luotola	13.39	2001	26 Pertti Harjula	15.25	1988
07 Anton Vesterinen	13.43	2015	26 Vesa Walamies	15.25	2008
08 Ilkka Vesterinen	13.44	1984	28 Elmeri Lehtomäki	15.36	2015
08 Tapio Pajari	13.44	1988	29 Sami Kinnunen	15.37	2015
10 Pauli Pääkkönen	13.47	2004	30 Valtteri Pajari	15.44	2009
11 Pentti Kujala	13.57	2004	31 Mikko Pajunen	16.11	1995
12 Ilpo Vesterinen	14.12	1984	32 Mika Aaltonen	16.14	1997
12 Ilpo Rautiainen	14.12	1988	33 Antero Hirvi	16.15	1994
12 Pertti Vesterinen	14.12	1998	34 Iivari Pääkkönen	16.18	2008
15 Taavi Marjomaa	14.16	2003	35 Ilkka Uotila	16.22	1995
16 Juhani Hakala	14.26	1984	36 Risto Gröndahl	16.24	1990
17 Heikki Takala	14.27	1985	37 Matti Ikkala	16.32	1999
17 Mikko Ahola	14.27	1992	38 Juhani Luotola	16.40	2002
19 Elmeri Pajari	14.33	2006	39 Marko Puranen	16.57	2008
20 Hannu Vesterinen	15.03	2006			VK

*

Vesa Kyyrö:

Liisa Liljalle sisupuukko

Paratriathlonisti Liisa Liljan suoritus Rioossa saakoon Kiimasen Savun virtuaalisen sisupuukon. Antaisimme hänelle livarin takomankin, jos se jotenkin kävisi päinsä – voisimme sitäkin yrittää. Liisa Liljan neljäs sija kolmen amerikkalaisen jälkeen jää pykälän toisesta sisunaisesta, nyrkkeilijä Mira Potkosesta, joka toi ”normaalien” olympialaisista ainoan mitalimme. Mutta Potkonen tappeli mitalinsa kahdella jalalla ja kahdella kädellä. Liljalta puuttui toinen jalka. Yksijalkainen Lilja – kuten hänen kilpakumppaninsakin – kannettiin avomeriuintiosuuden jälkeen järjestäjien toimesta kuivalle maalle, sillä hypähtely yhdellä jalalla aallokossa oli mahdotonta. Kuiville päästyään Lilja sitten pomppi ketterästi pyörälleen ja lähti polkemaan - yhdellä jalalla

tietenkin. Juokseminen ei sentään yksijalkaiselta onnistu, joten triathlonin viimeisellä osuudella Lilja käytti oikealla puolella tekojalkaa, jonka hän asensi reitensä tynkään.

Liisa Liljan kunniaksi muistelen hiukan Kiimasen teräshenkilökilpailua, joka käytiin vuosina 1987- 1999. Väliin jäi vuosi 1998, jolloin myllysilan remontti sattui pahaan aikaan ja kisa peruttiin. Kun katselee tuloluetteloa vuosien varrelta, on ihmeteltävä kovan lajin suosiota jäsentemme keskuudessa. Kuusi naista ja kaksikymmentä miestä kiersi lenkin Kiimasen etelärannalta Parantalan ja Kukonhiekkan kautta Lannelle ja takaisin Kiimasen rannalle.

Lähtö tapahtui Ullanlinnan rannasta (Savuraitti), mistä uitiin Kiimasen yli (n. 400m), otettiin pyörät pusikosta ja juoksetettiin ne Tanssilantielle. Tanssilantietä polettiin sitten Saviniementielle ja sitä Saarijärventielle (Valtatie 13). Kukonhiekkan kautta edettiin Lannen pankille, johon pyörät jätettiin (n.24,5km). Juoksuosuus (6,3 km) kulki Kiimasjärven-, Peltoniemen- ja Pinkkalantietä takaisin Savuraitille ja Ullanlinnaan.

*

Kuvassa Kiimasen teräshenkilökisan lähtö v. 1989 Ullanlinnasta. Vas. Risto Gröndahl, Antero Hirvi, Pekka Vesterinen, Ilpo Rautiainen, Pauli Pääkkönen, Sarianna Linna (m. Görsoy), Pasi Pajari, Aila Korhonen ja Ulla Vesterinen. Ajanottaja Jorma Pajari. Kalvei Mieskonen koivujen välissä. (Kuva: Hannu Vesterisen kokoelmat)

Pekka Vesterinen on ajallaan **1.20.29** kaikkien aikojen teräshenkilö Kiimasella. Jääkö sellaiseksi, sen ratkaisevat uudemman polven savulaiset. Mikä ettei, kyllähän me voisimme kisan vielä järjestää nuorisollemme, mikäli tarvetta ilmenee. Voisivat skeittaajamme, kiipeilijämme ja pesäpalloilijamme olla kovempiakin kuin me vajaat kolmekymmentä vuotta sitten. Pyörät ainakin ovat parempia nykyisin, miehistä on vaikeampi sanoa.

Uintiosuus oli monelle meistä teräshenkilökisan lajeista hankalin. Joelle ja lapsuuden vuosiin oli itseltäni tuon mainion lajin harrastaminen jäänyt. Siinä ja siinä se aina oli, että Kiimasen yli jaksoi. Muutama turvavene seurasi uimareita valmiina auttamaan tarvittaessa. Kujalan Pentti kuivan maan lapsena käytti uintiosuudella

pelastusliiviä. Ei ihme, että häneltä kului uintiin aikaa tuplaten verrattuna Tapio Pajariin, joka ylitti Kiimasen ajassa **8.10**.

Pyöräily oli lajeista helpoin, pääsihän alamäkiosuuksilla huilaamaan, kun välitykset eivät suoneet mahdollisuutta lisätä vauhtia myötäleissä. Oikeastaan aika yllättävää, että paras pyöräilyaika, **47.05**, jäi Tapani Luotolan nimiin. Tapani on oikea kiusantekijä minun näkökulmastani. Jäin hänestä yhden sekunnin, aivan kuten maratonajoissammekin. Tapanin maratonennätys on 2.51.42, kun se minulla sattuu olemaan 2.51.43. Kyllä sattuu! Eikä tilanteen muuttaminen ole enää mahdollista.

Juoksuosuudelle ampaistiin Lanneveden Osuuspankin pihasta. Hoippuen, sillä maksimitehoisen pyöräilyn jälkeen jalkojen hermotus ei ihan heti naksahda juoksumoodille. Muistelen, että juoksuun sai oikeata tuntumaa vasta jossain Mannin ja metsänvartija Mauri Sirosen mökin paikkeilla. Ei ihme, että 35 minuutin kymppin miehet viipyivät 6,2 kilometrin juoksuosuudella 24 minuuttia. Pekka Vesteristä lukuun ottamatta. Hän juoksi v.1989 ajan **22.43**.

Vaikka kyseessä oli teräshenkilökisa, kisailivat naiset omassa sarjassaan. Arja Aaltonen kauhoi Kiimasen yli liki parhaiden miesten vauhtia ja juoksikin kovempaa kuin useimmat urokset. Pappaosastolla Heikki "Hekuli" Vesterinen oli kova polkemaan. Viides sija kokonaistuloksissa kertoo, ettei hän ollut keho muillakaan osuuksilla. Ja Hekuli antoi kaikkensa. Kerran oli kuitenkin sitkeän perustajajäsenemmekin annettava periksi. Vuoden 1997 kisassa Hekuli sai verensyöksyn juoksuosuuden puolivälissä ja joutui jättämään (hevosen-)leikin kesken. Tai ehkä sittenkin niin, että Ulla vaimo näin määräsi.

Osuusaikoja ei aina otettu. Olen kirjaillut niitä sieltä täältä poimien, joten loppuaika ei jokaisen kohdalla ole osuusaikojen summa. Olen merkinnyt tähdellä ne sarjat, joissa kaikki osuusajat eivät ole samasta kisasta.

Kiimasen teräshenkilökisa 1987-1999 all stars

Uinti 400 m - pyöräily 24,5 km - juoksu 6,3km

*osuusajat eivät ole samasta kilpailusta

1.	Pekka Vesterinen	1.20.29	8.24-47.52- 22.43*	1991
2.	Hannu Vesterinen	1.22.13	9.38-47.06-24.04*	1987
3.	Tapani Luotola	1.22.18	10.00- 47.05 -23.44*	1995
4.	Reijo Rutanen	1.23.34	10.22-47.29-25.43	1997
5.	Heikki Vesterinen	1.24.12	11.35-48.50-28.12*	1987
6.	Tapio Pajari	1.24.46	8.10 -49.42-26.35*	1994
7.	Ilpo Rautiainen	1.26.25		1990
8.	Pauli Pääkkönen	1.27.42	11.58-52.15-23.29	1989
9.	Eero Vesterinen	1.31.15	11.31-51.06-28.38	1991
10.	Antero Hirvi	1.32.06	9.33-47.42-35.51	1988
11.	Pentti Kujala	1.35.20	17.08-53.51-24.21	1994
12.	Leevi Rutanen	1.38.00		1999
13.	Heikki Takala	1.38.07	11.45-55.23-29.17	1991
14.	Jarno Heinonen	1.47.25		1990
15.	Pasi Pajari	1.48.18	10.52-62.29-34.57	1989
16.	Risto Gröndahl	1.54.29	11.22-63.50-39.17	1989
17.	Simo Luotola	1.57.13		1999
18.	Martti Luotola	1.57.14		1999
19.	Anssi Peura	2.03.10	24.38-64.20-32.12	1994
20.	Tero Vesterinen	2.40.46	10.41-80.00-60.05	1991

Naiset

1. Arja Aaltonen	1.39.11	9.48-59.36-28.42	1991
2. Aila Korhonen	1.43.43	12.55-59.14-31.12	1990
3. Hanna Peura	1.43.45	10.45- 56.45 -36.15	1994
4. Sarianna Linna	1.43.49	11.20-63.04-31.25	1988
5. Ulla Vesterinen	2.00.26	11.42-60.00-44.38*	1996
6. Eila Keinänen	2.26.07	14.12-83.44-48.11	1988

Liisa Liljan urakka Riossa koostui 750m uinnista, 20 km pyöräilystä ja 5 km juoksusta. Lilja käytti aikaa **1.26.01**. Osuusajoja en yrityksistä huolimatta löytänyt. Uintiosuus oli siis 300m pitempi kuin Kiimasella, pyöräily neljä kilometriä ja juoksu kilometrin lyhyempi. Pekan loppuaika Liisa Liljan matkoilla olisi ollut **1.15** paikkeilla. Kuinka paljon Liisa käytti proteesinsa asentamiseen ennen juoksuosuutta, ei ole tiedossa, joten on vaikea sanoa, olisiko yksijalkainen Lilja kyennyt voittamaan Kiimasen teräshenkilökisan miesten sarjaa.

Vasemmalta lyövästä Pertti Harjulasta taas kalastajakuningas

Heinäkuun 14. päivän iltana 2016, käytiin Summasen vesillä Kiimasen Savun yhdeksäs soutu-uistelukisa. Seitsemän venekuntaa veteli vaappuja neljä tuntia ja saalis oli kohtuullinen. Voittajakaksikko Pertti Harjula - Santeri Kumpumäki napsi ahvenilla, kuhalla ja parilla hauella yhteensä 5570 pistettä. Voitto tuli ylivoimaisella erolla kolmeen seuraavaan, melko tasaiseen venekuntaan.

1. Pertti Harjula - Santeri Kumpumäki	5570
2. Ari Linja-Aho - Juuso Peura	3079
3. Matti Ikkala - Hannu Vesterinen	2907
4. Tero Lehtomäki - Elmeri Lehtomäki	2871
5. Ilkka Vesterinen	1735
6. Jouko Heikkinen - Heikki Takala	529
7. Seppo Savolainen	-

Kuningaskalastaja-cupin päättänyt onkikisa käytiin Summasen Talvilahdella, lännen puoleisena rajana Kettuniemi- Viimaranta. Sää pilvipoutainen, tuuli koillisesta 2-3 m/s. Iltakisa kolme tuntia klo 17.15- 20.15. Kisa käytiin pilkki ja/tai vapaongella.

1. Hannu Vesterinen	1940 g	6. Tero Lehtomäki	1128
2. Matti Ikkala	1920	7. Vappu Rautiainen	601
3. Santeri Kumpumäki	1573	8. Seppo Savolainen	235
4. Pertti Harjula	1453	9. Antero Rautiainen	148
5. Heikki Takala	1276		

Kuningaskalastajakisaa eli Savun kalastus-cupiin kuuluu edellisten lisäksi talven pilkkionginta. Paremmuus ratkaistaan kolmen osakilpailun sijalukupisteillä. Vasemmalta lyövä (Lanneveden 15-vuotiaiden pitäjänmestarijoukkueen lukkari 1960-luvulla) Pertti Harjula vei cupin kolmannen kerran peräkkäin ja sai kiertopalkinnon omakseen. Pertin tyttären poika Santeri Kumpumäki pani papalleen kovasti hanttiin ja voittikin tämän kesän onkikisassa ja pääsi samoihin sijalukupisteisiin, mutta Pertin kaksi ykkössijaa ratkaisivat voiton.

Kuningaskalastajakisan 2016 lopputuloksissa on huomioitu vain ne, jotka jaksoivat kahlata kaikki kolme osakilpailua:

1. Pertti Harjula	6	1+1+4 (pilkki, soutu-uistelu,onkikisa)	
2. Santeri Kumpumäki	6	2+1+3	
3. Matti Ikkala	9	4+3+2	
4. Hannu Vesterinen	17	13+3+1	
5. Seppo Savolainen	20	5+7+8	
6. Heikki Takala	22	11+6+5	
7. Tero Lehtomäki	24	14+4+6	VH

*

KIIMASEN SAVUN 3. KOLOPALLOMESTARUUSTURNAUS

Kulupallassa 28.7.2016 Sää: pilvipoutainen, +22

Osanottajia ennätysmäärä, 13, ja koska pelattiin koko porukalla reikä kerrallaan, turnaus kesti kolme tuntia.
Kisaemäntänä Vappu Rautiainen: kahvitus, huolto
Kisaisäntänä Antero Rautiainen: väylät, tuomarointi, kirjaukset

Tulokset

Naiset	reiät 1-5	reiät 6-10	Tulos
1.Vappu Rautiainen	10-6 - 6- 4 -7	4- 4-4- 4-4	=53
2.Ulla Vesterinen	10-7- 7- 6- 6	4-7-7-6-5	=65
3.Paula Pajari	10-10-7-10-7	2-5-4-6-10	=71

Juniorit

1.Aliisa Lehtomäki	7-7-7-4-10	3-10-10-6-10	=74
2.Elmiina Lehtomäki	10-6-10-10-7	7-7-6-6-10	=79

Miehet

1.Hannu Vesterinen	5-5-2-2-4	5-3-6-3-5	=40
2.Elmeri Lehtomäki	7-4-6-4-5	2-3-5-5-5	=46
3.Tero Lehtomäki	5-3-6-10-5	5-4-4-2-3	=47
4.Iivari Pääkkönen	7-4-6-4-4	4-6-4-4-5	=48
5.Anton Vesterinen	10-4-6-4-4	3-6-5-3-6	=51
6.Antero Rautiainen	6-4-5-6-6	4-5-7-5-4	=52
7.Matti Ikkala	10-5-5-3-3	10-5-3-5-4	=53
8. Tapio Pajari	7-3-10		= DNF

Voittajille kiinnitykset kiertopalkintoihin. Kolme parasta/ sarja palkittiin Cristiano Ronaldo-tuotepakkauksilla ja hunajalla.

VK

Pauli Pääkkönen:

Neljä juoksua - muttei kusten juostua

Hannun ehdottamaan muisteloon omista juoksuista, ponnahti neljä juoksua tai kilpailua hieman ylitse muiden. Paljon tuli aikonaan juostua. Hyvistä harjoituslenkeistä olisi myös saanut juttuja, mutta nyt nämä.

1) Sääolosuhteet on kaikille samat.

Kun 2 minuutin alitus 800 metrillä alkoi olla lähes kisassa kuin kisassa itsestään selvyys niin se tuntui hyvältä. Ala-Keiteleen mestaruuskilpailut 800 m:llä käytiin myöhään syyskuun puolivälissä v. 1980. Satoi melko kylmästi vettä, lähes räntää. Juoksu käytiin Äänekosken silloisella hiilimurskaradalla. Olimme asettumassa siinä viivalle, kun kuulin erään kanssa kilpailijani toteavan ”voi vittu kun tällä on huono keli – eihän täällä voi juosta”. Ups..ajattelin. Onkos toi keli jotenkin siinä sun radalla erilainen kun mulla. Mun mielestä tää keli on meille kaikille samanlainen. Siinä samalla päätin ettet tänään ainakaan voita. Siinä sitä sitten lähdettiin ”hölkkäämään”. Jouduin vetojuhdaksi ja 400m väliaika 61,3. Helskutti. Olin juossut kaikki sitä edeltävät kisat kaikki alle 2 minuutin sinä kesänä, ja alkuvauhti näytti jotain muuta. Silloin ajattelin, että jos tässä on juostu keulilla koko ajan niin juostaan loppuun asti. Kiihdytin vauhtia ja elämäni kilpailullisesti parhaita tunteita sain kokea kun olin takakaarteessa. Kaverit oli pyrkimässä ohi ja kiihdytin koko ajan juoskuttaen heitä siinä ulompana. Sadekin tuntui yltyneen tai vauhti oli sitten niin kovaa, että pisarat tuntuivat piiskavan poskia. Maaliviiva koitti – voitin ajalla 1,59.2.

On asioita mille emme itse voi mitään, yksi niistä on sää.

2) ”Jännityskakan” jälkeinen 400m

Alkuvuoden -81 olin harjoitellut todella kovasti, sekä laadullisesti, että määrällisesti. Harjoituskilometrejä oli paljon mailerille (ka. yli 300km/kk) ja muut harjoitteet päälle. Hallissa Peurungassa kallistamattomilla kaarteilla 196 metrin radalla 1500 pm-kisoissa 4.09. Pm-maastoissa hävisin voittajalla Henry Majanderille n. 50 sek. Harjoituksissa maaliskuussa 6 x 1000m vedot 3 min. palautuksella Peurungassa kaikki alle 3 min ja perään 2000m 6.20. Aivan kesäkuun alussa kauden ensimmäinen 800 m kilpailu Saarijärvellä vielä suuremmitta rataharjoituksia ulkona 1,58,1 ja voitin. Saarijärvellä ihmeteltiin mistä tulee kaveri joka päihitti Nurmiston. Heinäkuun alussa 2 viikkoa ennen pm-kisoja 15x200m 200 m hölkkäpalautuksella, keskiarvo vedoille oli 28 sek. 5 päivää ennen pm- kisoja tyhjennysharjoitus 5000m 16.30 ja hiekkakuoppavedot päälle.

Sitten koettaa ensimmäiset yleisen sarjan pm-kilpailut joissa olin mukana. Olin saman kesän alussa tavannut nykyisen vaimoni Marjan ja hän lähti katsomaan kisoja. Siitähän ei näköjään hyvää seurannut. Joko palautuminen oli jäänyt liian lyhyeksi tai sitä ei ollut ollenkaan tai nainen sai minut jännittämään. Kysymyksessä oli ehkä molemmat. Edellis vuoteen verrattuna olin todella kovassa kunnossa, mutta palautuminen oli huonoa. Näin myöhemmin tajuttuna olin koko ajan ylikunnossa.

800 m kisa meni aikaan 2.02. Tuon kisan voitti Henry Majander 1,54 ja kolmas oli Jari Nurmisto 1,56.

Seuraavan päivänä oli 400m ja ajattelin, että lähdepähän mukaan muutan vaan. Alkuerien jälkeen 53,6 huomasiin, että yllättäen olin päässyt loppukilpailuun. 1. alkuerän 4. oli Henry Majander 53,8. Oman alkueräni voitti Arto Kyrölahti 53,1.

Loppukilpailussa sain sitten pronssia ajalla 52,7. Kisan voitti Henry Majander 51,5, 2. Jussi Välimäki 52,5, 3. Pauli Pääkkönen 52,7, 4. Arto Kyrölahti 52,7. 5. Antti Mero 53,0 ja 6. muuan luistelija Pertti Niittyä 53,3. Marja ei ollut mukana katsomossa.

Tuo 400 m jäi mieleen, koska tiesin olevani kovassa kunnossa edellis vuoteen verratuna, milloin olin juossut 800m 1,56. Eli edellytyksiä juosta 800 m pm-kisoissa olisi pitänyt olla, mutta menikö se sittenkin jännityksen piikkiin. Tuo kesä jäi harmittamaan jos jokin, koska näin jälki käteen harjoituspäiväkirjoja selatessa 800m:llä 1,52 – 1,54 olisi pitänyt pystyä juoksemaan.

Noin 2 viikkoa pm- kisojen jälkeen kävin Karstulan kentän vihkiäiskilpailussa juoksemassa 400m 51,8 jolla oli piirin tilastoissa 400m:llä tuolloin sijalla 6. 800m:llä oli tilastoissa 6. tuolla kesän alussa Saarijärvellä juostulla ajalla 1,58,1. Edellisen vuoden 1,56 olisi riittänyt tilastoissa 3. sijalle.

Mainittakoon, että Karstulan kentän vihkiäiskilpailussa A-poikien 1500 m:llä 3. oli ajalla 4.08 muuan myöhemmin Euroopan mestaruuskilpailussa Splitissä 6. tullut Risto Ulmala.

Savun Sanomiin kuulutettiin kai Mahlun hölkin kuuluisiakin. Tuona saman vuoden syksynä 1981 osallistuin itsekin sinne ja olin 9. ajalla 32.09.

3) ”Maaottelun tuntua”

Ennen vanhaan järjestettiin kyläkilpailuja ja kylien välisiä kilpailuita. Maaotteluitakin oli ehkä enemmän kuin nykyisin vain tuo Suomi – Ruotsi. Muistini mukaan Suomi on käynyt maaotteluita muitakin maita vastaan kuin Ruotsia. Ja taitaapa olla kolmimaaotteluitakin.

Moni Savulainen muistaa meidän ”maaottelumme” eli kaksois- ja kolmoismaaottelut, missä oli mukana Ultra Boys Karstulasta ja Jyväskylän porukat. Hannu muistaa nämä paremmin.

Noissa tuli itsekin juostua monta ottelua.

Eräs juoksu maaottelumaisesti jäi mieleen ja se oli maaottelu FM – Savu – UB Jyväskylässä 28.7.1990. Olin kai jo jäähdyttelemässä. Parina edellisenä vuonna löysin hyvä merkintöjä harjoituksista ja kisoista; Äänekosken maastot, Petäjäveden maastot, Humpin hölkkä, Vehniä hölkkä, PM - maantie 20km 1,15. Oli Kuukan hölkkää, Timperin hölkkää, Viitasaaren hölkkää (2. vai 3. häviten hiuksen hienosti Okkolalle), SM- maantieviesti karsintaa jne, jne.

Tuo 3000m jäi mieleen koska siinä maaottelumaisesti 2 miestä juoksi toisiaan vastaan. Mukana Karstulasta oli Härkösen poika, joka oli valmistutumassa omiin EM-kisoihinsa. Häntä vastaan olin juossut monissa hölkissä.

Heti alusta alkaen eroittaudumme joukosta ja mentiin melko tasaista vauhtia 3,10 – 3,15 km vauhtia. Alla itselläni 400m 57,2.

Annoin Härkösen vetää ollen koko ajan peesissä. Hän tuntui haluavan vetää ja tunne oli, että hän yrittää pudottaa minut keltasta. Jokin sisu minuun iski (missäköhän se oli aiemmin ollut) ja ajattelin piru vie, että tänään katotaan kuka on kuka. Savulaisten kannustus radan varrella oli hurja ja muistan kuinka kaverit juoksi aina kentän poikki kannustamaan.

Pojat tiesivät nopeusominaisuuskistani jotain ja niin kaiketi itsekin. Viimeinen 200m aukesi ja laitoin peliin sen mitä oli jäljellä. Rinta rinnan tultiin, minä hieman edellä. Huuto radan varrella oli positiivisessa mielessä kauheata. Tunne voitosta, kannustuksesta ja onnistumisesta minulle vastasi – arvelisin maaotteluvoittoa. Voitin ajalla 9,44.

4) Rakkulat jalkoihin.

Juoksin kilpailumielessä vain 3 maratonia. Yhden enemmän olisin halunnut vielä juosta. Tuo puuttunut maraton oli v. 1992 jolloin juuri muutamaa päivää ennen Helsinki Cityä tyttäreni Enni syntyi. Olin harjoitellut v. 1991 ja alkuvuoden 1992 kovaa. Savulenkki meni kesällä -92 aikaan 35,40. Testijuoksussani ennen tuota HCM 4 x 8 km lenkki (siis 8 km lenkki 4 kertaa) kaikki lenkit alle 30 minuutin. Tyttäreni syntyi ja maraton matka jäi. Kiitos vieläkin käymästä maratonmatkallanne ennen juoksua pojat. Haaveissani ollut maraton ennätykseni alle 2.50 jäi siis syntymättä.

Mutta mennään ”rakkulamaratoniin” v. 1987. Edellisenä vuonna olin aloitellut niiden 800 vuosien jälkeen jonkinlaisen harjoittelun ja juoksin elämäni ensimmäisellä maratonilla 1986 jotain 3.05.

Harjoittelin talven 86-87 ja maratonille matkaan. Olin aika hyvässä kunnossa, mistä kertonee lepopulssikin. 2 viikkoa ennen maratonia lepopulssi oli 33x/min.

Noin kuukautta ennen maratonia olin ostanut uudet maraton tossut – keltaiset, sileäpohjaiset Karhu Fulcrumit. Ajelin niitä sisään ennen kisaa ja kävimpä tekemässä niihin vesiuratkin. Tossuthan olivat pohjasta aivan sileät ja sadekelillä melkoisen liukkaat. Sadetta varten sahasin sirkkelillä uria pohjaan, että pitäisivät paremmin niin kuin formuloissa konsanaan.

Tiesin kyllä että melko uusilla tossuilla saattaisi olla riski lähteä maratonille, mutta niin otin riskin.

Fiilis oli hyvä ja tiesin, että ainakin viime vuotista aikaani parannan. 7 km kohdalla tunsin jalkaterien sisäsyryssä, että rakkulat tulee. Perkele...rakkulat tulee... ajattelin. Tää on tässä.

No ajattelin, että juoksen niin pitkälle kuin pääsen. Saanpahan ainakin harjoituksen. Ja kyllä ne rakkulat sitten juoksun lopettaa. Lopetan sitten kun jalat räjähtää.

Niin jatkoin; 10 km 41,07, 20 km 1,22, puolimaraton 1,26, 30 km 2,02. Mitä! Jalat vielä ehjinä. Tasavauhtisena koko matka tähän asti. Jaloissa tunne, että jotain on tapahtunut siellä alhaalla, mutta juoksu ei lopu. Eikä se loppunut kuin maaliin ajassa 2.51,34.

Maaliin tultuani heti ensiapuun ja tossut pois. En saanut niistä kännykkä kuvaa kun ei ollut kännykkää, mutta molempien jalkaterien sisäsyryssä puolen nyrkin kokoiset verirakkulat ja pari kynttä mustana. Veri punktoitiin pois ja linkaten poikien luo.

Olen analysoinut tuota juoksua monesti. Olen tullut johtopäätökseen, että tuntiessani rakkuloiden tulevan mailerin askel muuttui maraton askeleeksi eli taloudellisemmaksi jne. ja se mahdollisti loppuun asti juoksun. Olisihan ne rakkulat siellä joskus räjähtäneet, mutta mulla oli tuuria.

Seuraavana kesänä harjoittelusta huolimatta ei mennyt kuin 2.50 ja osia.

Tossut on muuten vieläkin tallella.

Nykyisin taidan juosta enää vain unissani ja harvoin silloinkaan.

Vesa Walamies:

Juoksumuistoja - Mahlun Mahtihölkä

Komeasti nimetyn Mahlun Mahtihölkän juokseminen alkoi v. 1979 sen jälkeen, kun innokas urheilumies Veikko Leppämäki oli palannut maailmalta takaisin kotikonnuilleen. Viimeinen ja järjestyksessään 16. Mahtihölkä järjestettiin v. -94. Kisakeskuksena toimi Mahlun nuorisoseuran talo ja lähtö tapahtui sen läheiseltä kenttäalueelta. Reitti kulki mm. Veikon kotitalon pihan halki ja sen kilometripaalut oli sijoitettu aika suurpiirteisesti. Matkan pituudeksi oli merkitty 9,6 km, mikä lukema oli ilmeisesti saatu auton mittarin avulla. Mainitsin kerran Veikolle, että havaintojeni mukaan matka oli jonkin verran lyhyempi, arviolta noin 9,4 km. Hän myönsi asian olevan niin, mutta ilmoitti samalla, että kerran julkistettua lukemaa ei pienen epätarkkuuden takia ryhdytä muuttamaan.

Mahtihölkän reitti oli kohtalaisen vaativa etenkin noin kahdeksan km:n kohdalla olevan raskaan nousun takia. Siitä huolimatta huippumenijät saavuttivat sillä varsin kunnioitettavia tuloksia. Miesten puolella reittiennätykseksi jäi Risto Ulmalan v. -90 juoksema aika 26.33, mikä alitti 10 sekunnilla Martti Vainion v. -86 tekemän tuloksen. Naisten sarjassa parhaan ajan 30.34 saavutti v.-87 silloinen Tuija Jousimaa, nykyinen Toivonen. Matkan pituuden huomioon ottaen vertailukelpoisia 10 km:n tuloksia saa, kun lisää Mahlun aikaan henkilöstä riippuen 1.5-3 minuuttia.

Itse osallistuin Mahtihölkään vuodesta -83 lähtien aina hamaan loppuun saakka. Muistan hyvin sen, että tapahtumaan oli masinoitu kymmenittäin toimitsijoita ja senkin, että nuorisoseuran lavalla oli poikkeuksellisen suuri määrä mittavia palkintoja kuten lukuisia televisioita. Hölkän järjestelyt olivat enimmältä osin hyvin hoidetut, vaikka käytännön syistä peseytymistilojen lämmintä vettä riitti vain kilpasarjalaisille ja kylmääkin ainoastaan hölkkäsarjan parhaille. Omakohtaisena muisteluksena palaa mieleen, että silloin saatoin lähteä juoksemaan ilman mitään alkuverryttelyä ja saapua lähtöpaikallekin vain joitakin minuutteja ennen starttia. Nykyisin sellainen ei millään onnistuisi.

Jokunen aika sitten löysin arkistoistani Mahlun Mahtihölkän tulokset vuosilta 1987, -89, -90 ja -91, siis olympiavuosi -88 välistä puuttuen. Näemmä mukana oli runsaan puoleisesti myös nykyisiä ja entisiä Savun jäseniä. Heidän tuloksiaan on merkitty jäljempänä vuosijärjestyksessä ja paras aika lihavoiden.

(Toimittajan huomautus: Olen tehnyt Vesan tilastoon lisäyksiä, joita olen saanut asianosaisilta.)

Pauli Pääkkönen, syntynyt v. 1959 (**32.04**, -, 32.38, -)

Pentti Kujala, -47 :**32.18** (-81), 32.30 (-83), 32.34, 33.44, 33.17, 35.18 ja v.-93 34.38

Hannu Vesterinen, -52: **31.56**, 33.37, 33.45, -, 34.16, -, 35.31, -, 43.17 (1983-1991)

Vesa Walamies, -48 :**38.20**, 39.16, 39.02, 39.54)

Tapio Pajari, -56: **34.22** (v. 1984)

Heikki Vesterinen, -43: **36.59** (1985)

Eero Vesterinen, -43: **39.10** (v.1985)

Pekka Vesterinen, -59: **33.28** (v.1985)

Erkki Poikolainen: **32.58** (v. 1984)

Juha Leppänen, -54 (Savun entinen jäsen, 34.27, -, **31.50**, -)

Eeva Heinänen, -40 (Savun entinen jäsen, 42.41, **41.59**, 42.08, 42.48)

Kalervo Ristiaho, 1947–2010 (Savun edesmennyt jäsen, 41.57, 42.44, 43.19, **41.19**)

Vielä on syytä tuoda esille joitakin omalla tavallaan kiintoisia havaintoja. Vuonna -89 sarjan P6 noin 200 m:n pituisen matkan voitti reilulla kolmen sekunnin erolla Savun Anton Vesterinen. Vuonna -87 taasen hölkkäsarjassa oli mukana myös Jämsän tuttu TV-kasvo Arto Riukulehto, joka tuloksellaan 50.07 saavutti sijaluvun 182. Enimmillään aina syyskuussa järjestettyyn Mahlun Mahtihölkään osallistui kaikki sarjat huomioon ottaen noin 300 juoksijaa.

Edellisen johdosta Mahlun juoksuista

Itse aloitin Mahlun juoksut jo 46 vuotta sitten. Olikohan Vesa vielä syntynytään silloin. Vuoren mäki oli vaativa nousu. Mutta kyllä sen pikajuoksijakin jaksoi, kun tiesi, että Mauri Halmila Areenalla jo odoteltiin mestaria palkintojen jakoon.

Vesan tapaan on mukava muistella vanhoja. Me Savun nykyiset veteraanit, 1980-luvun laihajalat, osallistuimme Mahlun hölkkään joukolla jo paljon ennen Vesan mainitsemia vuosia 1987-1991. Itse aloitin v. 1981. Vuosina 1981-1985 terveillä kintuilla ajat olivat varsin hyviä: 34.06, 32.18, **31.56**, 33.37 ja 33.45. Vesan edellä kirjaamat ajat olivat vuosilta, jolloin terveet jalat olivat muisto vain. Tuolloin paranneltiin lihasvähdyksiä, putsailtiin akilleksia ja siistittiin revenneitä nivelkierukoita. Ja tuskastuttiin. Ja kiroiltiin.

Paras juoksuni sattui siis vuoteen 1983, jolloin aikaa kului 31.56. Tuo juoksu on jäänyt kirkkaana mieleeni, sillä se oli varmaankin kestävyysjuoksu-urani kovin suoritus. Voitin Kujalan Pentinkin 34 sekunnilla, mikä taisikin olla ainoa kerta kun olin juoksussa Peniä parempi. Hiihdossa sitten vähän useamminkin. Jos matka oli Vesan arvioima 9,4 km, pitää tuohon 31.56:een lisätä n. 2 minuuttia, jolloin päästään vastaavuuteen kymppillä.

Mahtihölkä aloitettiin Rantaperän lenkin nimellä Vesan mainitsemana vuonna 1979. Mahlun Mahtihölkän puuhamies Leppämäki tapansa mukaan suurenteli muutoinkin kuin hölkän nimen muuttaessaan ja lenkin pituutta määrittellessään. Osallistujamäärissä jopa kohtuuttomasti. Hän ilmoitti useina vuosina juoksuun osallistuneiden määräksi 700- 800, kun Vesan mainitsema 300 on paljon lähempänä totuutta.

Antonin sain houkuteltua osallistumaan lasten juoksuihin vetoamalla siihen, että koska Mauri pappa on katsomassa kilpailuja, on meidän syytä hakea voitto kotiin. Anton ei syttynyt tuosta ja joistakin koululaiskisojen voitoista huolimatta kilpajuoksu-urheilulle. Kiipeää kyllä. HV

Onkimisohjeita kahdella kielellä- Onkitusneuvo kahel keel

Saimme Voiton kanssa kesävieraan Viron perältä. Hiljainen mies ja mukava. Vierasti venettä, mutta innostui osuttuamme pilkkeinemme hyvälle ajoahvenapajalle.

Sitten illemmalla, savukalaa ja tuliaisolusia nautiskellessamme, Andrus uskoi löytäneensä uuden harrastuksen ja pyysi neuvoja Viroon vietäväksi. Lupasin kalastusohjeet hänen omalla äidinkielellään ja annoin Savun Sanomien verkko-osoitteen.

Andrus, tässä terveiset Kiimaselta ja ohjeet kesäpilkeille. Saat jakaa.

Välineet- vehjetys: Vene tapilla ja airoilla. Ruuh tupil ja kahel kepil. Ankkuri eli riippa köyteen tai vahvaan naruun kiinnitettynä. Ankkur elik riip rojorohtusel köyvel. Desi lihavia matosia. Deslitru

pullu matus. Kolmen tähden pilkkionki. Nytkytysonk kolomel tähel. Karhea käsine ottavaan käteen. Karkis runkka otteluskäde puol. Kala-astia, jossa vettä reilusti, puolentoista litran limsapullo vedellä täytettynä ja jäädytettynä. Kaluastus, jos reilust vetus ja suur pottu jäitys vetus. Sivuleikkurit omaan lihaan uponneen koukun väkäsän katkaisuun. Syrjäkatkur vahingus varal, jos jääp kouk kiin kalusliholoi.

Onginta-ohje. Eestiksi tiivistettynä lopussa. Onkitus-neuvo eestiks lopus, mut tiukaks pantuna.

Vene pysäytetään pakan kupeelle. Riipan naru sidotaan vapaasta päästä tiukasti jalan ympärille. Riippa heitetään veteen, että roiskahtaa. Mato ajetaan koukkuun. Pilkki, jonka toiseen päähän on kiinnitetty tapsi, jonka päässä on koukku, jossa on mato, ja toiseen päähän siima, joka vie kelalle, joka on pilkkivavan sivulla oleva pyöreä pyörivä osa, jossa on jarru, heitetään veteen. Jarru vapautetaan peukalolla ja pilkin annetaan vetää siimaa kelalta niin kauan, että kiiltävä makaa pohjassa, minkä huomaa siitä, että siima menee mutkille. Kelataan siimaa tapsin ja pilkin mitan verran takaisin, eli noin 20 senttiä. Siimaa kelataan vielä 30 senttiä, jotta isokin ahven mahtuu hyökkäämään syöttiin sen alapuolelta.

Tehdään kaksi tai kolme voimakasta houkutusnykäystä, jolloin pilkki tekee vedessä laajoja, kauas näkyviä ja voimakkaasti värähteleviä liikkeitä. Sitten sytytetään tupakki. Kohta nostetaan pilkki vedestä ja katsotaan onko koukussa kala. Jos on, otetaan se pois ja heitetään kala-astian sisäpuolelle, minkä tunnistaa siitä, että siellä on vettä enemmän kuin veneen pohjalla. Onginta jatkuu ja toistetaan edellä mainitut toimenpiteet. Jos kalaa ei koukussa ole, kannattaa soutaa toiselle pakalle.

Ongitus neuvo tiukaks pantuna: ota kaver völjyys!

Vieno Kallonen

Meidän Voitto ja Voiton suurin tältä vuodelta!